

[Rahbek.]

Forslag. Et af Punkterne i § 1 i det af det ærede Medlem Hr. Sundbo den Gang forelagte og anbefalede Lovforslag lyder saaledes — med den højterede Formands Tilsladelse skal jeg oplæse det —:

„Den, der er ansat til Skat til Kommunen, men som paa Valgdagen staar i Restance med mere end et halvt Aars Skat, kan ikke udøve sin Valgret.“

Jeg kan fuldstændig tiltræde de Udtryk, som det ærede Medlem den Gang foreslog. Jeg synes, at de staar i nøjeste Samklang med det, som foreslaas i det foreliggende Lovforslag.

Endnu i 1920 var altsaa Socialdemokraterne, ogsaa det ærede Medlem Hr. Sundbo, enige i dette udmærkede Princip. Nu ser det ud til, at man ikke længere holder paa det Princip. Men maaske det ærede Medlem mener, at der maa være Udvikling i alting. Efter Loven af 1867 var det dem, der betalte den største Skat, som havde Hovedindflydelsen ved de kommunale Valg. Senere er det blevet alle Skatteyderne, der vælger de kommunale Raad. Maaske det ærede Medlem mener, at Udviklingen bør fortsættes derhen, at i Fremtiden skal det være dem, der overhovedet ingen Skat betaler, der skal vælge de kommunale Raad. Hvis det er Meningen, kan jeg ikke være med dertil.

Vi vil fratage de fattige Valgretten, Lovforslaget her vil ikke ramme de velstillede, det vil kun ramme de fattige, siger det ærede Medlem. Ja, i adskillige Tilfælde har Bestemmelsen om Skatterestancer ogsaa ramt dem, som man i Almindelighed ikke regner til de fattige. Jeg kender Forholdene i Landkommunerne bedst, og derude er der adskillige, som ikke kan betegnes som fattige, og som ved sidste Valg blev slettet af Listerne paa Grund af Skatterestancer. Men jeg maa rigtignok sige, at der praktiserer man ikke Loven akkurat lige saadan som i Byerne. Endnu ved sidste Valg praktiserede man den i Landkommunerne paa gammeldags Maade, nemlig saaledes, at naar Folk betalte ind paa deres Skatterestancer, afskrev man først paa den ældste Restance. Der er i Landkommunerne adskillige, hvem man plejer at regne til de jævnt velstillede, som er blevet slettet af Valglisterne, fordi de ikke havde faaet betalt hele deres Skat inden Valget.

Jeg ved ogsaa, at inde i Byerne er det heller ikke altid dem, der betaler allermindst i Skat, og som er allerdaarligst stillede, der er blevet slettet af Valglisterne. Jeg har her nogle Oplysninger fra en mindre

By. Jeg skal ikke nævne Navnet, det er i denne Forbindelse ligeegyldigt. Jeg skal herom oplyse, at ved sidste Valg var der i alt 15 Skatteydere, der havde indbetalt af deres Skatterestance akkurat saa meget, som var nødvendigt for at have Valgret, og som siden igen har staaet i Restance. Og det drejer sig her absolut ikke om de daarligst stillede i Byen.

Der er f. Eks. en Maskinmester. Efter det Skattebeløb, der var paalignet ham, synes han ikke at være af de daarligst stillede. Der er endvidere en Distriktsformand ved Telefonselskabet. Saadan Folk er dog heller ikke af de allerdaarligst stillede. Og det er heller ikke saa smaa Beløb, denne Mand har skyldt og fremdeles skylder. For Aaret 1922—23 skylder han for Juli, Oktober og Januar Kvartaler 537 Kr. 75 Ø., for April, Juli og Oktober Kvartaler 1923—24 skylder han 341 Kr. 88 Ø., og for Januar Kvartal 1925 skylder han 113 Kr. 16 Ø. Derefter har han betalt Resten af Aaret. Det er altsaa i de Kvartaler, der ligger nærmest ind til Valget, at han har betalt for at faa sin Valgret. Han var en af de 15, der, som omtalt, var i Restance. For 1925—26 skylder han hele det Beløb, han skal betale i Skat.

Man ser altsaa, at det ikke alene er de daarligst stillede, det her drejer sig om. Og de her nævnte Tilfælde er sikkert ikke enestaaende. Der kunde fremskaffes mange flere Eksempler paa, at Folk, som meget godt har Raad til at betale deres Skatter, undlader at betale dem. Jeg synes derfor, at vi skal være noget forsigtige med at praktisere det, som det ærede Medlem Hr. Sundbo her har gjort sig til Talsmand for.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Sundbo henvendt til mig, at jeg maatte dog være klar over, at der ikke skete noget som helst Sløseri med Skatteeftergivelserne; de fandt Sted under fuldt ud lovlige Former. Det har jeg aldrig et Øjeblik tvivlet om. Skatteeftergivelserne er fuldt ud lovmedholdelige. Men jeg sagde imidlertid, at Loven efter min Mening var affattet forkert; og derfor vil vi være med til nu at ændre Loven, saaledes at denne Fremgangsmaade i hvert Fald i Fremtiden ikke bliver lovmedholdelig.

Det ærede Medlem truede med, at hvis vi gennemførte noget saadant som det her foreslaede, vilde Folk i store Skarer melde sig til Fattigvæsenet. Det er mig ikke muligt i Længden at tage en saadan Paastand alvorligt. Det er næsten saadan, at hver Gang vi i de sidste Par Aar har til Behandling Lovforslag, som Socialdemokraterne